

Innehållsförteckning	Sid
1 SAMMANFATTNING AV FÖRSLAGEN.....	2
2 UPPDRAGET.....	4
3 ALLMÄNNA UTGÅNGSPUNKTER.....	5
3.1 INLEDNING	5
3.2 UTGÅNGSPUNKTERNA FÖR ARBETSGRUPPENS ARBETE.....	7
4 VERKSAMHETSPLANERING OCH UPPFÖLJNING.....	8
4.1 ALLMÄNT.....	8
4.2 FÖRSLAG.....	9
5 GEMENSAM KATEGORISERING OCH RESULTATMÄTNING.....	10
5.1 KATEGORISERING.....	10
5.2 RESULTATMÅTT	11
5.3 FÖRSLAG.....	12
6 FÖRDELNING AV ANSVAR OCH UPPGIFTER INOM ÅKLAGARVÄSENDET	14
6.1 INLEDNING	14
6.2 OPERATIV SAMORDNING	15
6.3 GRÄNSSNITTSBROTTLIGHET	15
6.4 INVESTERINGSBEDRÄGERIER.....	16
6.5 FÖRSLAG.....	17
7 UTREDNING AV ENKLARE EKOBROTT	18
7.1 ALLMÄNT.....	18
7.2 FÖRSLAG.....	19
8 JURIDISKA PERSONER OCH POLISENS SPANINGSREGISTER.....	20
8.1 INLEDNING	20
8.2 FÖRSLAG.....	21
9 KRIMINALUNDERRÄTTELSETJÄNSTEN	21
9.1 ALLMÄNT.....	21
9.2 POLISVÄSENDETS KRIMINALUNDERRÄTTELSETJÄNST	21
9.3 EKOBROTTSMYNDIGHETENS KRIMINALUNDERRÄTTELSETJÄNST.....	22
9.4 SKATTEVERKETS KRIMINALUNDERRÄTTELSETJÄNST	23
9.5 FÖRSLAG.....	23
10 GENOMFÖRANDE OCH KOSTNADER	24

1 Sammanfattning av förslagen

Arbetsgruppens förslag innebär sammanfattningsvis följande.

Verksamhetsplanering och uppföljning

1. Gemensamt inriktningsdokument

Åklagarmyndigheten, Rikspolisstyrelsen, Ekobrottsmyndigheten och Skatteverket (nedan myndigheterna) ska i högre grad än idag samordna sin verksamhetsplanering. Myndigheterna ska därvid årligen utforma ett gemensamt inriktningsdokument för ekobrottsbekämpningen. Inriktningsdokumentet ska vara en del av underlaget för respektive myndighets verksamhetsplanering. (Avsnitt 4.2)

2. Gemensamt kategoriseringssystem och gemensamma resultatmätt

Myndigheterna ska tillämpa ett gemensamt kategoriseringssystem samt även gemensamma resultatmätt avseende lagföring och genomströmningstider för ekobrott. (Avsnitt 5.3)

3. Gemensam uppföljning av ekobrottsbekämpningen

Ekobrottsmyndigheten ska svara för en gemensam uppföljning av ekobrottsbekämpningen, dvs. sammanställa berörda myndigheters statistik avseende lagföring, genomströmningstider, antal öppna brottsmiss-tankar och ärenden i balans. (Avsnitt 4.2)

Samverkan och operativ samordning

4. Utveckling av de gemensamma riktlinjerna vad avser operativ samordning

Åklagarmyndigheten och Ekobrottsmyndigheten ska ytterligare utveckla de gemensamma riktlinjerna "Fördelning av ansvar och uppgifter mellan Åklagarmyndigheten och Ekobrottsmyndigheten" vad avser operativ samordning vid utredning av allvarlig och omfattande blandbrottslighet. (Avsnitt 6.5)

5. Samordning av insatserna vid handläggningen av omfattande s.k. gränssnittsbrottslighet

Myndigheterna ska samordna insatserna vid handläggningen av omfattande s.k. gränssnittsbrottslighet, t.ex. investeringsbedrägerier. (Avsnitt 6.5)

6. Gemensamma riktlinjer för fördelningen av ansvaret för att utreda enklare ekobrott

Myndigheterna ska i gemensamma riktlinjer närmare överenskomma om fördelningen av ansvaret mellan myndigheterna för att utreda enklare ekobrott. (Avsnitt 7.2)

7. Utbytestjänstgöring på Ekobrottsmyndigheten

Ekoåklagare och ekopoliser utanför Ekobrottsmyndigheten samt skattebrottsutredare ska beredas möjlighet att tjänstgöra på Ekobrottsmyndighetens mängdbrottsenheter. Tjänstgöringen ska syfta till att metoderna avseende mängdbrottsshantering i möjligaste mån ska bli gemensamma och likartade för myndigheterna. (Avsnitt 7.2)

Övriga frågor

8. Bolag som förekommer i brottssammanhang ska föras in i polisens spaningsregister

Rikspolisstyrelsen ska verka för att polismyndigheterna tillser att juridiska personer som förekommer i brottssammanhang förs in i polisens allmänna spaningsregistret. (Avsnitt 8.2)

9. En sambandsman från Ekobrottsmyndigheten ska ansvara för kontakten mot Rikskriminalpolisens underrättelsesektion

Ekobrottsmyndigheten ska utse en sambandsman som ska ansvara för kontakten mot Rikskriminalpolisens underrättelsesektion. I uppdraget ska ingå att samordna operativ och strategisk underrättelseinformation om ekobrottslighet på en nationell och myndighetsöverskridande nivå. (Avsnitt 9.5)

2 Uppdraget

Regeringen har i regleringsbrev för år 2008 ålagt Åklagarmyndigheten, Rikspolisstyrelsen och Ekobrottsmyndigheten att tillsammans vidta åtgärder för att åstadkomma en mer effektiv bekämpning av ekonomisk brottslighet i hela landet.

Åklagarmyndigheten, Rikspolisstyrelsen och Ekobrottsmyndigheten har utsett en arbetsgrupp som ska ta fram förslag till åtgärder. Dessutom har en styrgrupp utsetts. Arbetsgruppen, där även Skatteverket deltagit, har bestått av vice överåklagare Ewa Nyhult och chefsåklagare Alf Johansson från Åklagarmyndigheten, kriminalkommissarierna Henrik Forssblad och Lars Liewenborg från Rikspolisstyrelsen respektive Polismyndigheten i Södermanlands län, chefsåklagare Stefan Lundberg (ordförande) och kammaråklagare Johan Lindmark (sekreterare) från Ekobrottsmyndigheten. Dessutom har områdesansvarige vid Skatteverkets brottsbekämpning, Stefan Mattisson, ingått som adjungerad ledamot. Arbetsgruppen har antagit namnet ÅRE-gruppen. Styrgruppen har bestått av överåklagarna Gunnar Stetler och Mats Åhlund från Åklagarmyndigheten respektive Ekobrottsmyndigheten samt polisöverintendent Tommy Sundlén från Rikspolisstyrelsen.

I direktiven till arbetsgruppen har ingått att lämna förslag till en gemensam modell för kategorisering av ekobrottsärenden, ta ställning till om det finns behov av och i så fall lämna förslag till gemensamma mått för uppföljning av ekobrottsbekämpningen i landet, lämna förslag på hur handläggningen av de mer komplicerade ekobrottsärendena och den s.k. bland- eller gränssnittsbrottsligheten kan samordnas på ett ännu effektivare sätt samt lämna förslag till hur underrättelseverksamheten vid polisen och Ekobrottsmyndigheten kan samordnas.

I denna rapport redovisas arbetsgruppens förslag till åtgärder.

3 Allmänna utgångspunkter

3.1 Inledning

Rådande myndighetsstruktur på ekobrottsområdet¹ med ett flertal myndigheter inblandade, däribland Åklagarmyndigheten, polismyndigheterna, Ekobrottsmyndigheten och Skatteverket, ställer givetvis stora krav på samverkan och att myndigheterna ständigt vidareutvecklar samarbetsformerna. Skillnaderna i de regionala förutsättningarna för en effektiv brottsbekämpning ställer också höga krav på en utvecklad myndighetssamverkan. Även om myndigheterna i huvudsak har ett gott samarbete så finns det ett antal områden där samarbetet kan fördjupas och utvecklas ytterligare för att effektivisera bekämpningen av den ekonomiska brottsligheten.

Ett antal åtgärder har redan vidtagits under åren 2006 – 2008 i syfte att förbättra kvalitén och effektiviteten i ekobrottsbekämpningen. Som exempel på redan vidtagna och pågående åtgärder kan nämnas:

- Rikspolisstyrelsens arbete med anledning av förslagen i promemorian Nationell mobilisering mot den grova organiserade brottsligheten - överväganden och förslag (Ds 2008:38).²
- Ekobrottsmyndigheten har inrättat Brottsutbytesenheten som arbetar med att spåra och återföra pengar och annan egendom från brottslig verksamhet. Rikskriminalpolisen har inlett uppbyggnaden av en motsvarande brottsutbytesfunktion.

¹ Med ekobrott avses i denna rapport brott som omfattas av Ekobrottsmyndighetens instruktion, dvs. brott mot 11 kap BrB, skattebrottslagen (1971:69), aktiebolagslagen, 9 kap 1 – 3 §§ om gärningen rör EU:s finansiella intressen, 9 kap 3 a § BrB, lagen (2005:377) om straff för marknadsmissbruk vid handel med finansiella instrument samt även mål som kräver kunskap om finansiella förhållanden, näringslivsförhållanden, skatterätt eller liknande.

² Regeringen har den 17 juli 2008, som ett utflöde av promemorian, gett Rikspolisstyrelsen i uppdrag att tillsammans med Åklagarmyndigheten, Ekobrottsmyndigheten, Skatteverket, Kriminalvården, Kronofogdemyndigheten, Kustbevakningen och Tullverket säkerställa en effektiv och uthållig verksamhet för bekämpning av den grova organiserade brottsligheten.

- Myndigheterna har byggt upp lokalt samarbete på underrättelsenivå i så kallade LUC, lokala underrättelsecentra, och RUC, regionala underrättelsecentra.
- Skatteverket och vissa polismyndigheter har tillsammans med andra myndigheter utvecklat samarbetsformer på regional och lokal nivå för att bekämpa ekonomisk brottslighet inom respektive län.
- Skatteverket har placerat en sambandsman på Rikskriminalpolisens underrättelsesektion.
- Åklagarmyndigheten och Ekobrottsmyndigheten har gemensamt arbetat fram en Handbok om Förverkande och andra åtgärder mot ekonomiska fördelar av brott (februari 2008) samt även gemensamt anordnat utbildningsinsatser under våren 2008 i frågor som rör utvidgat förverkande.
- Åklagarmyndigheten och Ekobrottsmyndigheten har tagit fram en gemensam rapport: Investeringsbedrägeri – Rapport om arbetsmetodik och åtgärder.
- Ekobrottsmyndigheten medverkar vid upprättandet av Åklagarmyndighetens rättsutvecklingsplan³ såvitt avser ekobrott.
- Åklagarmyndigheten och Ekobrottsmyndigheten har gemensamt utvecklat en särskild rutin för registrering av ekomål i åklagarväsendets ärendedatabas⁴ som underlättar framförallt hanteringen av mängdmål/enklare mål.
- Skatteverket, Åklagarmyndigheten och Ekobrottsmyndigheten har genomfört en uppföljning av skattebrottsenheternas utredningsverksamhet med inriktning på kvalitetsfrågor. Skatteverket, Åklagarmyndigheten och Ekobrottsmyndigheten har gemensamt även genomfört ett projekt som bl.a. syftar till att höja kvaliteten på

³ Riksåklagaren skall verka för att straffrättstillämpningen är enhetlig och att den närmare innebörden av ny lagstiftning eller otydlig äldre lagstiftning läggs fast. Åklagarmyndigheten tar därför fram en sammanställning över rättsfrågor som bedöms vara intressanta att få prövade i Högsta domstolen.

⁴ Cåbra

från Skatteverket anmälningar till Åklagarmyndigheten respektive Ekobrottsmyndigheten.

- Åklagarmyndigheten och Ekobrottsmyndigheten har tillsammans tagit fram förslag till åtgärder för att säkerställa att behovet av ekoåklagare till Ekobrottsmyndigheten och även Åklagarmyndigheten kan tillgodoses på såväl kort som lång sikt.⁵
- Åklagarmyndighetens rapport Eko- och miljöbrottsbekämpningen inom Åklagarmyndigheten. Rapporten har upprättats efter samråd med bl.a. Rikspolisstyrelsen, Ekobrottsmyndigheten och Skatteverket.
- Riksåklagaren har beslutat att ekobrottsbekämpningen inom Åklagarmyndigheten ska koncentreras till ett färre antal stationeringsorter i landet än vad som är fallet i dag. UC Stockholm har fått i uppdrag att lämna förslag på stationeringsorter efter samråd med bl.a. polisen och Skatteverket. I uppdraget ingår också att föreslå hur ärenden ska fördelas inom landet.

3.2 Utgångspunkterna för arbetsgruppens arbete

Arbetsgruppen har i arbetet med att ta fram förslag till åtgärder som ska effektivisera ekobrottsbekämpningen i hela landet haft som utgångspunkt att myndigheternas samarbete ska fördjupas och vidareutvecklas mot gemensamma verksamhetsmål för ekobrottsbekämpningen.

Ett första steg i detta arbete är att myndigheternas verksamhetsplanering av ekobrottsbekämpningen sker i samverkan. Detta skapar förutsättningar för gemensamma prioriteringar inom brottsbekämpningen, som t.ex. särskilda insatser mot vissa branscher eller brottsliga företeelser och ett mer effektivt utnyttjande av myndigheternas samlade resurser.

Myndighetsgemensam planering och genomförande av särskilda insatser ställer krav på en mellan myndigheterna gemensam uppföljning av verksamheten. En modell för en gemensam uppföljning av gjorda insatser och

⁵ Åklagarmyndigheten och Ekobrottsmyndigheten har i respektive regleringsbrev för budgetåret 2008 fått regeringens uppdrag att beskriva och analysera hur behovet av åklagare till Ekobrottsmyndigheten ska kunna säkerställas på såväl kort som lång sikt. En rapport överlämnades till Justitiedepartementet den 27 juni 2008.

den samlade ekobrottsbekämpningen över riket bör ligga till grund för fortsatta insatser och verksamhetsplanering, utbildning och metodutveckling samt resursallokering.

Behovet av en gemensam uppföljningsmodell är emellertid inte enbart kopplat till myndigheternas utvärdering av den egna verksamheten utan också för att intressenter - som regering, riksdag, allmänheten och massmedia - ska kunna ges en samlad bild av effektiviteten i den samlade ekobrottsbekämpningen. En gemensam modell för uppföljning innebär att myndigheterna kategoriserar ärenden på samma sätt och att resultatmått är gemensamma. Tillskapandet av gemensamma bedömningsgrunder leder i sin tur till att myndigheterna får ett underlag som möjliggör att resurserna styrs på ett sådant sätt att ekobrottsbekämpningen blir, så långt möjligt, lika effektiv och med likartad kvalitet i olika delar av landet.

Utöver dessa förslag till övergripande åtgärder har arbetsgruppen även övervägt andra förslag till åtgärder som kan bidra till en ökad effektivitet. Arbetsgruppen har därvid övervägt om det finns förutsättningar att ytterligare utveckla Åklagarmyndighetens och Ekobrottsmyndighetens gemensamma riktlinjer om fördelning av ansvar och uppgifter, hur myndigheterna på bästa sätt ska handlägga gränssnittsbrottslighet, framförallt investeringsbedrägerier, men även bokföringsbrott. Gruppen har vidare övervägt hur kriminalunderrättelsearbetet vad gäller ekobrott kan förbättras.

Det kan tilläggas att det arbete som f.n. pågår inom RIF⁶ för att koppla ihop myndigheternas "elektroniska flöde" år 2012 på sikt väsentligt kommer att förbättra möjligheterna att bl.a. följa upp verksamheten.

4 Verksamhetsplanering och uppföljning

4.1 Allmänt

Verksamhetsstyrning syftar till att använda tillgängliga resurser på ett rättssäkert och effektivt sätt. Väl fungerande styrning krävs för att nå målen för verksamheten och ska aldrig vara ett mål i sig. Med verksamhetsstyrning avses samtliga åtgärder som ledningen på olika nivåer i en myndighet

⁶ Rättsväsendets Informationsförsörjning

vidtar för att uppnå ett visst resultat. Resultat i statsförvaltningen handlar om inre och yttre effektivitet, inte om att gå med vinst.

4.2 Förslag

Redan i dag samordnar myndigheterna i viss mån sin verksamhetsplanering för att undvika flaskhalsproblem och öka effektiviteten i utredningskedjan. Enligt arbetsgruppens mening finns det dock anledning att ytterligare fördjupa detta samarbete så att myndigheterna i högre grad går i takt och inte minst i samma riktning. Myndigheterna bör därför, under Ekobrottsmyndighetens ledning, årligen utforma ett gemensamt inriktningsdokument för ekobrottsbekämpningen i hela landet som bör ligga till grund för respektive myndighets verksamhetsplanering. Innehållet eller inriktningen på dokumentet bör vara tämligen konkret och ange t.ex. vissa branscher eller företeelser som myndigheterna särskilt bör prioritera under kommande år. Med stöd av statistiken bör det även vara möjligt att konstatera huruvida ekobrottsbekämpningen i ett visst regionalt område är eftersatt och att myndigheterna behöver allokera resurser dit eller på annat sätt vidta åtgärder. Det föreslagna systemet leder även till att myndigheterna gemensamt kan vidta förberedande åtgärder. Som exempel kan nämnas att utredare kan få utbildning om en viss bransch eller ett visst brottsligt upplägg.

För att myndigheterna ska kunna följa upp resultatet av inriktningsdokumentet och det fördjupade samarbetet med verksamhetsplaneringen är det, enligt arbetsgruppens uppfattning, självklart att det görs en uppföljning av ekobrottsbekämpningen som är gemensam, dvs. att statistiken från myndigheterna sammanställs. En sådan gemensam uppföljning ger även statsmakterna ett gott underlag för att i fortsättningen kunna bedöma effektiviteten och även kvalitén i hela landet när det gäller ekobrottsbekämpningen.

Enligt gruppens mening bör uppgiften att följa upp ekobrottsbekämpningen ligga på Ekobrottsmyndigheten med hänsyn till Åklagarmyndighetens och Ekobrottsmyndighetens riktlinjer där Ekobrottsmyndigheten ges ansvar för uppföljning. En sådan uppföljning bör göras varje halvår. För att en sådan rikstäckande och myndighetsövergripande statistik ska kunna tas fram krävs att myndigheterna använder sig av samma kategoriseringsystem och resultatmått. Nedan följer arbetsgruppens uppfattning om vilka uppgifter som ska tas fram till uppföljningen. De statistiska uppgifterna bör

presenteras inte bara på nationell nivå utan också regionvis eller på den verksamhetsnivå som myndigheterna finner nödvändig. Det har emellertid, bl.a. mot bakgrund av att placeringen av Åklagarmyndighetens ekoåklagare i nuläget är föremål för översyn⁷, inte varit möjligt för arbetsgruppen att komma med förslag i denna del. Myndigheterna bör därför utse en arbetsgrupp som arbetar vidare med frågan.

5 Gemensam kategorisering och resultatmätning

5.1 Kategorisering

Att kategorisera ärenden, utifrån svårighetsgrad eller på annat sätt, skapar goda förutsättningar för väl avvägda prioriteringar och ger goda möjligheter till utvärdering av genomförda insatser för olika kategorier (typer) av ärenden. Kategorisering av ekomål görs inom åklagarväsendet av den åklagare som är lottad på ärendet. Det finns för närvarande två kategoriseringssystem; Åklagarmyndighetens respektive Ekobrottsmyndighetens.⁸

Åklagarmyndighetens kategoriseringssystem, som ursprungligen utvecklats av Ekobrottsmyndigheten, delar in ekobrotten i fyra undergrupper nämligen

- enklare mål
- medelsvåra mål
- särskilt krävande mål
- framställning från främmande land om rättslig hjälp i utländsk ekobrottsutredning

Med *enklare mål* avses bokföringsbrott och försvårande av skattekontroll som inte kräver särskilda ekonominsatser eller mer omfattande utredning, skattebrott avseende inkomstskatt eller reavinstskatt, skatt för fysiska personer eller andra okomplicerade brott enligt skattebrottslagen. *Medelsvåra mål* är sådana mål som inte tillhör kategorin enkla eller särskilt krävande mål. *De särskilt krävande målen* är de som är antingen särskilt

⁷ Se fotnot 6

⁸ För skattebrottsenheternas del innebär detta att de har att tillämpa både Åklagarmyndighetens och Ekobrottsmyndighetens kategoriseringssystem beroende på åklagarens hemvist.

juridiskt komplicerade eller av stor omfattning innebärande minst fyra dagars huvudförhandling.

Inom Ekobrottsmyndigheten delas också ärenden in i fyra grupper nämligen

- mängdärenden
- projektärenden
- särskilt krävande ärenden
- framställning från främmande land om rättslig hjälp i utländsk Ekobrottsutredning

Med *mängdärenden* avses de allra enklaste ärendena som är så pass enahanda och rikligt förekommande att de med fördel kan omfattas av en standardiserad utredningsmodell.⁹ Enkelheten i ärendet ska vara av det slaget att utredningstiden inte bedöms överstiga åtta timmar. Det innebär i sin tur att det endast kommer att handla om ett par förhör samt, i de fall det finns räkenskapsmaterial att granska, en översiktlig genomgång av räkenskaperna.

Projektärendena är av sådant slag att de kräver mer än ett par förhör samt där det kan aktualiseras olika former av tvångsmedel (mer än enstaka hämtning till förhör och beslag). Utredningarna ska med användning av rutinmässiga utredningsåtgärder i allmänhet kunna genomföras av endast en utredare och, vid behov, med stöd av en ekorevisor.

De särskilt krävande målen är sådana mål av tyngre karaktär som normalt bör utredas av en särskilt utsedd utredningsgrupp under ledning av en åklagare.

5.2 Resultatmått

Åklagarmyndigheten och Ekobrottsmyndigheten använder lagföring och genomströmning som resultatmått. Även uppgift om balanserade ärenden kan sägas vara ett resultatmått. De två åklagarmyndigheternas resultatmått har i allt väsentligt samma innehåll även om benämningarna skiljer sig åt.

Polisen använder ett flertal resultatmått, vilka kan variera mellan olika polismyndigheter i landet. Som exempel kan nämnas verksamhetsuppfölj-

⁹ Se Ekobrottsmyndighetens Mängdhandbok (EBM-HB 2007:1)

ningen i VUP där man bl.a. följer upp antalet öppna ärenden (balanser), antalet till åklagare redovisade protokoll och antalet redovisade K-nummer.

Inom Skatteverket mäts bl.a. genomströmningstiden, dvs. tiden från det att åklagarens begäran om biträde inkom till respektive skattebrottsenhet till det att utredningen lämnas till åklagaren.

5.3 Förslag

Kategorisering

När det först gäller frågan om ett gemensamt kategoriseringssystem finns, som nämnts, för närvarande två olika system; Åklagarmyndighetens respektive Ekobrottsmyndighetens. Enligt arbetsgruppens uppfattning är båda kategoriseringssystemen väl fungerande och dessutom väl inarbetade. Mot den bakgrunden har arbetsgruppen avstått från att skapa ett helt nytt klassificeringssystem utan i stället utgått från de två befintliga systemen.

Ekobrottsmyndighetens kategoriseringssystem är en vidareutveckling av det system som Åklagarmyndigheten tillämpar och är enligt arbetsgruppens mening ett tydligare och enklare system som utgår från beräknad utredningstid och resursåtgång. Arbetsgruppens förslag är därför att Ekobrottsmyndighetens kategoriseringssystem ska användas av samtliga myndigheter. Att myndigheterna tillämpar ett gemensamt system för att klassificera ärenden innebär inte alltid att enhetliga metoder kommer att kunna användas. På lång sikt bör större enhetlighet eftersträvas, t.ex. när det gäller hantering av mängdärenden, men då förutsättningarna i dag är mycket olika inom olika myndigheter och regioner/län, måste utredningsmetoderna i viss mån anpassas. Nedan framgår hur kategoriseringssystemet bör vara definierat:¹⁰

Mängdärenden

- Utredningstiden bedöms inte överstiga åtta timmars effektiv¹¹ utredningstid
- Ärendet ska vara lämpligt för att kunna hanteras inom en standardiserad utredningsmodell
- Misstänkta målvaktsärenden handläggs inte som mängdärenden

¹⁰ Definitionerna är hämtade från Åklagarmyndighetens Handbok för Ärendehantering

¹¹ Med effektiv tid avses den faktiska utredningstiden som utredaren aktivt arbetar med ärendet.

- Brott rubricering och antalet utpekade personer inverkar inte på denna bedömning

Projektärenden

- Resursbehov 1 - 2 utredare
- Bedömd utredningstid 8 - 80 timmars effektiv utredningstid
- Ärenden från de polisoperativa enheterna¹², regionala eller lokala underrättelsecentra och Operativa rådet och som dessutom inte är särskilt resurskrävande

Särskilt krävande ärenden

- Komplicerad brottslighet som är svårutredd och därför normalt bör utredas av en utredningsgrupp under ledning av åklagare
- Mål med hemliga tvångsmedel
- Allvarlig och svårutredd brottslighet som initierats av en polisoperativ enhet, regionala eller lokala underrättelsecentra eller Operativa rådet
- Mål som är särskilt farliga ur ett omvärlds- och hotbildperspektiv

Rättslig hjälp i utländsk ekobrottsutredning

- Framställningar från främmande land om rättslig hjälp i en utländsk ekobrottsutredning

Resultatmått

När det sedan gäller resultatmått bör Åklagarmyndigheten och Ekobrottsmyndigheten, enligt arbetsgruppens mening, utgå från de resultatmått för lagföring och genomströmning som är gemensamma redan i dag inom åklagarväsendet¹³ och använda Åklagarmyndighetens beteckningar i den gemensamma uppföljningen¹⁴. Skälet till det är att det är enklare för

¹² Polisoperativa enheter finns på Ekobrottsmyndigheten och där bedrivs bl.a. underrättelsearbete

¹³ Med hänsyn till att Genomströmning 1 och 2, förenklat, tar sikte på hur lång tid det tar för åklagaren att fatta beslut i åtalsfrågan efter det att ett färdigt förundersökningsprotokoll inkommit till åklagaren är det inte relevanta resultatmått i detta sammanhang. Det kan tilläggas att brott mot 11 kap BrB och skattebrottslagen normalt anmäls av konkursförvaltare respektive Skatteverket till åklagare och inte till polis samt att åklagare regelmässigt är förundersökningsledare i dessa ärenden.

¹⁴ Det viktiga är att myndigheterna har samma resultatmått vad gäller den statistik som ska överlämnas till Ekobrottsmyndigheten som ska upprätta den myndighetsgemensamma och rikstäckande statistiken. Det står givetvis myndigheterna fritt att i andra sammanhang använda andra resultatmått och benämningar.

Ekobrottsmyndigheten att anpassa resultatmåttan än det är för Åklagarmyndigheten som har en betydligt större brottskatalog. Det ska även tas fram uppgift om antal brottsmisstankar och ärenden i balans.

Lagföring 1

Andel lagförda misstänkta av samtliga misstänkta som blivit föremål för beslut under perioden.

Lagföring 2

Antalet lagföringsbeslut dividerat med det totala antalet beslut i åtalsfrågan under perioden.

Lagförda misstänkta

Antalet lagförda misstänkta som blivit föremål för beslut under perioden.

Genomströmning anmälan till beslut

Genomsnittligt antal dagar från inkommen brottsmisstanke till beslut i åtalsfrågan.

Vad gäller de utredande myndigheterna, dvs. polisen och Skatteverket, är det tillräckligt att de myndigheterna på ett enhetligt sätt kan ta fram uppgift om genomströmningstid och antal öppna brottsmisstankar och ärenden i balans för den statistik som ska ligga till grund för det gemensamma inriktningsdokumentet.

6 Fördelning av ansvar och uppgifter inom åklagarväsendet

6.1 Inledning

Åklagarmyndigheten och Ekobrottsmyndigheten har beslutat om gemensamma riktlinjer om fördelning av ansvar och uppgifter mellan dessa två myndigheter.¹⁵ Av dessa riktlinjer framgår att frågan om vilken av de två åklagarmyndigheterna som ska handlägga ett visst mål i första hand ska bestämmas i samråd mellan berörda kammarchefer. Om de inte kan nå enighet får frågan hänskjutas till överåklagaren vid Utvecklingscentrum

¹⁵ Se myndigheternas respektive riktlinjer ÅMR 2006:7 och EBMR 2006:1

Stockholm och överåklagare vid Ekobrottsmyndigheten. I sista hand avgörs frågan av riksåklagaren. Behövs en formell framställning från Åklagarmyndigheten om att Ekobrottsmyndigheten ska överta ett mål ska, enligt riktlinjerna, överåklagaren vid Utvecklingscentrum Stockholm fatta beslut om det. I praktiken görs dock sådana framställningar i dag från åklagarkamrarna.

6.2 Operativ samordning

I riktlinjerna anges att en operativ samordning av verksamheten är nödvändig för att kampen mot den ekonomiska brottsligheten ska bli effektiv, samt att särskilda problem finns vid bekämpandet av den grova organiserade och ofta multikriminella brottsligheten eller s.k. blandbrottslighet¹⁶. Det anges vidare att det därför är nödvändigt i stora och komplicerade mål att på ett tidigt stadium identifiera hur de gemensamma resurserna ska utnyttjas så effektivt som möjligt. Denna samordning ska så långt möjligt ske på operativ nivå mellan kamrarna. I riktlinjerna bör även betonas vikten av att samordning sker med berörda polismyndigheter och vid behov Rikskriminalpolisen och i förekommande fall Skatteverket.

Inom Åklagarmyndigheten kan åklagarkamrarnas samverkansområden och den operativa samordningsgruppen för de internationella åklagarkamrarna utnyttjas för detta ändamål. Överåklagaren för Utvecklingscentrum Stockholm ansvarar för att nödvändig samordning sker. Inom Ekobrottsmyndigheten har överåklagaren motsvarande ansvar för samordningen.

6.3 Gränssnittsbrottslighet

Ekobrottsmyndigheten ska inom sitt primära geografiska ansvarsområde handlägga annan brottslighet som ställer särskilda krav på kännedom om finansiella förhållanden, näringslivsförhållanden, skatterätt eller liknande. I riktlinjerna ges vägledning för hur sådan s.k. *gränssnittsbrottslighet* ska hanteras. Det anges bl.a. att det ytterst är fråga om huruvida målet kräver sådan specialistkompetens som upparbetats inom Ekobrottsmyndigheten, t.ex. kvalificerade bedömningar av räkenskapsinformation eller särskild kunskap i skatterättsliga frågor, eller om erforderlig kompetens finns inom Åklagarmyndigheten.

¹⁶ Med blandbrottslighet avses i detta avseende mål som har inslag av både ekonomisk brottslighet och annan form av brottslighet.

De mål som i första hand kan bli aktuella för handläggning hos Ekobrottsmyndigheten är enligt riktlinjerna sådana som rör bedrägeri, svindleri, förskingring, trolöshet mot huvudman, mutbrott och penninghäleri. Ekobrottsmyndigheten ska också handlägga mål om brott som avser finansiella instrument och utredningen ställer särskilda krav på de finansiella marknaderna eller andra finansiella förhållanden, t.ex. svindleribrott som begåtts vid handel med värdepapper. Om det endast krävs kvalificerade bedömningar av räkenskapsinformation i en begränsad del av ett omfattande mål är det enligt riktlinjerna tillräckligt att Ekobrottsmyndigheten biträder Åklagarmyndigheten med sin expertkunskap i den delen. I denna del ges i riktlinjerna vägledning också för när mål om tullbrott, olovlig befattning med punktskattepliktiga varor, överträdelse av näringsförbud respektive rådgivningsförbud samt talan om förverkande, företagsbot och annan särskild rättsverkan ska handläggas vid Ekobrottsmyndigheten.

I fråga om de mål som lämpligen bör handläggas vid Ekobrottsmyndigheten med hänsyn främst till att målet rör kvalificerad ekonomisk brottslighet som har nationell utbredning eller internationell anknytning eller är av principiell natur eller av stor omfattning, uttalas i riktlinjerna att det inte är tillräckligt att brottsligheten i sig är komplicerad för att den ska anses vara kvalificerad. Det bör därutöver krävas att det rör brott som bedrivs organiserat eller annars är satta i system eller som kan anses hota de finansiella marknaderna. Mer specifikt anges i riktlinjerna beträffande de olika rekvisiten bl.a. att med nationell utbredning ska förstås att brottsligheten ska ha förekommit på fler än två, inte näraliggande, orter i riket.

6.4 Investeringsbedrägerier

Åklagarmyndigheten och Ekobrottsmyndigheten har tagit fram en gemensam rapport Investeringsbedrägeri – Rapport om arbetsmetodik och åtgärder (RättsPM 2007:23). I rapporten konstateras att anmälningar om investeringsbedrägeri ofta lämnas till olika polismyndigheter och åklagare i landet. Detta kan medföra olikheter i handläggningen och att information och uppgifter i enskilda ärenden inte tas tillvara. Därför får man inte heller någon bild av helheten. Brottsligheten kan dessutom ofta ha internationella kopplingar. Det innebär att utredningar som rör de förhållanden som anmäls i Sverige kan pågå i annan stat. Investeringsbedrägerier handläggs idag vid de internationella åklagarkamrarna inom Åklagarmyndigheten och vid Ekobrottsmyndigheten.

I rapporten sägs vidare att en effektiv handläggning och utredning av investeringsbedrägerier kräver en samlad överblick av brottsligheten och dess utveckling över tid. Samordningen av ärenden bör ske såväl internt inom Åklagarmyndigheten och Ekobrottsmyndigheten som myndigheterna emellan. Med samordning förstås här i första hand frågan om var ett ärende bör handläggas men även andra frågor som biträde under en förundersökning och andra samverkansåtgärder kan aktualiseras. Det betonas i rapporten att man i sammanhanget inte får glömma bort den viktiga frågan om hur samordningen med polisen ska gå till.

6.5 Förslag

Enligt arbetsgruppens uppfattning fungerar samordningen i dag i allt väsentligt väl mellan Åklagarmyndigheten och Ekobrottsmyndigheten. Utgångspunkten för arbetsgruppen är att trestegsnivån inom åklagarväsendet¹⁷ bör bibehållas. Det finns dock anledning att utveckla tankarna i riktlinjerna om den operativa samordningen och utredningsansvaret för gränssnittsbrottsligheten, däribland investeringsbedrägerierna.

När det först gäller skrivningarna i riktlinjerna om den operativa samordningen finns det anledning att utveckla dem närmare med exemplifiering av hur en större utredning kan bedrivas i ett gemensamt projekt med parallella förundersökningar.¹⁸ Det bör även understrykas att samordningen inte enbart ska vara mellan Åklagarmyndigheten och Ekobrottsmyndigheten utan att det är av stor vikt att även utredande myndigheter, polisen och Skatteverket, involveras. Enligt arbetsgruppens bedömning finns det en stor utvecklingspotential i denna fråga där det tidigare främst varit fråga om huruvida förundersökningsledarskapet ska ligga på Åklagarmyndigheten eller Ekobrottsmyndigheten. Frågan som i stället bör ställas är hur myndigheterna, dvs. inte enbart de två åklagarmyndigheterna, på bästa sätt ska samordna sina resurser utifrån framförallt kompetens men även för ögonblicket tillgängliga resurser. Exempelvis kan man sätta ihop en utred-

¹⁷ Dvs. att frågan om samordning handläggs först på chefsåklagarnivå och därefter, vid oenighet, på överåklagarnivå och slutligen av riksåklagaren.

¹⁸ När det gäller den rättsliga frågan om förundersökningsledarskapet i större utredningar, se Åklagarmyndighetens RättsPM 2008:3 Förstärkt åklagarfunktion - när flera åklagare handlägger samma ärende.

ningsgrupp med åklagare och ekorevisor från Ekobrottsmyndigheten med ekopoliser som inte tillhör Ekobrottsmyndigheten.

Vad sedan gäller investeringsbedrägerierna och annan gränssnittsbrottslighet finns det enligt arbetsgruppens bedömning ett behov av att inrätta en särskild samordningsfunktion eller liknande för att kunna hantera dessa brott på bästa sätt. Enligt gruppens uppfattning bör man utgå från det förslag till samordningsfunktion som Åklagarmyndigheten och Ekobrottsmyndigheten lagt fram i den ovan angivna rapporten. Rapportens beskrivning av karakteristiska drag för ett investeringsbedrägeri kan tjäna som vägledning för samordningsfunktionen. Samordningsfunktionen bör dock inte enbart vara begränsad till att samordna investeringsbedrägerier utan även annan gränssnittsbrottslighet varför rapportens förslag om att placera funktionen vid Internationella åklagarkammaren i Stockholm måste bli föremål för fortsatta överväganden inom Åklagarmyndigheten.¹⁹

Det bör emellertid finnas en kontaktperson eller liknande inom Åklagarmyndigheten, Rikskriminalpolisen och Ekobrottsmyndigheten. Det bör även finnas en kontaktperson från Skatteverket. Åklagarmyndigheten ska ansvara för samordningsfunktionen därför att dessa ärenden hör till Åklagarmyndighetens målområde.²⁰ En ekorevisor från Ekobrottsmyndigheten bör, vid behov, kunna delta i den inledande analysen som ska ligga till grund för bedömningen av var ärendena ska handläggas.

7 Utredning av enklare ekobrott

7.1 Allmänt

Bokföringsbrottet är antalsmässigt det mest frekventa brottet som de ekobrottsbekämpande myndigheterna har att handlägga. Det finns därför anledning att överväga om det finns förutsättningar att effektivisera myndigheternas hantering av bokföringsbrotten och även andra ekobrott av enklare beskaffenhet, de s.k. mängdbrotten. Det kan nämnas att Ekobrottsmyndigheten har utvecklat särskilda utredningsmetoder för mängd-

¹⁹ Internationella åklagarkammarens i Stockholm behörighet är begränsad både vad gäller brottstyp och geografiskt.

²⁰ Se s. 23 i rapporten *Investeringsbedrägeri – Rapport om arbetsmetodik och åtgärder*

brott som tillämpas vid mängdbrottsenheterna där de enkla ekobrotten utreds.²¹

De enkla ekobrotten utreds av såväl poliser och civilanställda utredare på ekorotlar som skattebrottsutredare samt av poliser på Ekobrottsmyndigheten. Det är således ett gemensamt för polismyndigheterna, Ekobrottsmyndigheten och skattebrottsenheterna för att utreda dessa brott. Det är åklagaren, i sin egenskap av förundersökningsledare, som formellt avgör vilken av myndigheterna som ska utreda ärendet. Utgångspunkten i dag är dock att anmälningar från Skatteverket utreds av skattebrottsenheterna och att ekorotlarna utreder anmälningar från konkursförvaltare. Det finns också flera informella överenskommelser mellan bl.a. Ekobrottsmyndigheten och skattebrottsenheter som i huvudsak anger den fördelning som bör ske av ärendena. Sådana överenskommelser finns även mellan vissa åklagarkammare vid Åklagarmyndigheten och polismyndigheter respektive skattebrottsenheter.

7.2 Förslag

Gemensamma riktlinjer för fördelningen av ansvaret för att utreda enklare ekobrott
Enligt arbetsgruppens mening vore det värdefullt om myndigheterna utformade gemensamma riktlinjer eller liknande som på ett övergripande sätt stakar ut färdriktningen för att få till stånd ett maximalt utnyttjande av de samlade utredningsresurserna.

Vid utformning av gemensamma riktlinjer bör övervägas om skattebrottsutredare i större utsträckning ska få ansvar för utredningar av bokföringsbrott och även andra enklare ekobrott. Fördelarna med en sådan ärendefördelning skulle bland annat vara att polisens utredningsresurser kan koncentreras på de mer allvarliga ekobrotten och att handläggningen av mängdbrotten blir mer enhetlig i hela landet. I det sammanhanget kan det dessutom övervägas om alternativet att förundersökningsledarskapet avseende enklare bokföringsbrott och även andra enklare ekobrott kan ligga hos polismyndigheten i större utsträckning. Det skulle innebära en minskad arbetsbelastning på åklagarna samt en förhöjd status och kompetens för de poliser som får en sådant förundersökningsledaransvar.

²¹ Ekobrottsmyndighetens Mängdhandbok (EBM-HB 2007:1)

Rättegångsbalken torde inte medge att förundersökningsledarskapet anförtros skattbrottsenheterna.

Utbytestjänstgöring på Ekobrottsmyndigheten

Enligt arbetsgruppens mening kan det vidare vara lämpligt att ekoåklagare²² och ekopoliser utanför Ekobrottsmyndigheten och även skattebrottsutredare, som inte biträder Ekobrottsmyndigheten, ges möjlighet att tjänstgöra en kortare tid på Ekobrottsmyndighetens mängdbrottsenheter. En sådan utbytestjänstgöring har bland annat som mål att underlätta spridandet av kunskap om de metoder avseende mängdbrottshantering som arbetsgruppen föreslår ska bli gemensamma för myndigheterna. Utbytestjänstgöringen kommer även att få andra positiva följder, t.ex. att det gemensamma kategoriseringssystemet kommer att få en hög grad av enhetlig tillämpning och att befattningshavarna får ett utökat kontaktnät över myndighetsgränserna.

8 Juridiska personer och polisens spaningsregister

8.1 Inledning

Ekobrott begås vanligen i eller med hjälp av ett bolag och det kan i många fall hävdas att bolagen utgör brottsverktyg. Typexempel kan vara skattebrott och investeringsbedrägerier. Enligt arbetsgruppens mening vore det därför värdefullt om de bolag som förekommer i brottsammanhang antecknas i ett register dit berörda myndigheter har direktåtkomst så att myndigheterna internt och sinsemellan kan samordna handläggningen både på underrättelsestadiet och på förundersökningsstadiet.

I promemorian *Behandling av personuppgifter i polisens brottsbekämpande verksamhet* (Ds 2007:43) föreslås att det införs en lag om polisens allmänna spaningsregister. Enligt förslaget får bl.a. uppgift om juridisk person läggas in under vissa närmare angivna förutsättningar. Enligt lagförslaget ska polismyndigheterna, Ekobrottsmyndigheten, Tullverket och Kustbevakningen ha direktåtkomst till spaningsregistret. Skatteverket föreslås inte få någon direktåtkomst. Arbetsgruppens mening är emellertid att direkt-

²² Se även förslaget om praktiktjänstgöring på Ekobrottsmyndigheten för Åklagarmyndighetens assistentåklagare som framförs i Åklagarmyndighetens och Ekobrottsmyndighetens rapport till Justitiedepartementet angående åtgärder för att säkerställa att behovet av ekoåklagare till Ekobrottsmyndigheten kan tillgodoses.

åtkomst för Skatteverket ytterligare skulle effektivisera brottsbekämpningen på området.²³

8.2 Förslag

Mot bakgrund av de samordningsfördelar som uppkommer såväl på underrättelsestadiet som under förundersökningen bör polismyndigheterna redan nu lägga in uppgift i det allmänna spaningsregistret om juridiska personer som förekommer i brottssammanhang, givetvis med beaktande av de begränsningar som finns när sådana uppgifter får registreras. Rikspolisstyrelsen ska verka för att polismyndigheterna använder sig av denna möjlighet. Rikspolisstyrelsen bör även klargöra under vilka förutsättningar registreringen får ske.

9 Kriminalunderrättelsetjänsten

9.1 Allmänt

Kriminalunderrättelseverksamhet bedrivs för att få kännedom om förekomsten av brottslig verksamhet och för att förebygga att brott förövas. Kriminalunderrättelseverksamhet bedrivs vid polisen, Ekobrottsmyndigheten, Skatteverket, Tullen och även Kustbevakningen.

9.2 Polisväsendets kriminalunderrättelsetjänst

Enligt polisens underrättelsemodell (PUM) ska kriminalunderrättelsetjänstens verksamhet bedrivas på lokal, regional och nationell nivå.

Den nationella kriminalunderrättelseverksamheten bedrivs vid Rikskriminalpolisen och är huvudsakligen inriktad mot grova brott och grov organiserad brottslighet på nationell och internationell nivå. Rikskriminalpolisen ska inom vissa prioriterade områden bedriva långsiktiga operativa underrättelseprojekt samt strategiska projekt. Eftersom projekten även drivs internationellt krävs nationell samordning. Enligt 3 § 1 p förordningen (1989:773) med instruktion för Rikspolisstyrelsen jämförd med Rikspolisstyrelsens arbetsordning svarar Rikskriminalpolisen för samordningen av polisens kriminalunderrättelseverksamhet och har därför mandat att

²³ I remissförfarandet har Skatteverket framfört att verket vill ha en sådan direktåtkomst.

besluta om inriktningen för kriminalunderrättelsetjänstens verksamhet i hela landet.

Vid Rikskriminalpolisens underrättelsesektion har Tullverket, Skatteverket, Kriminalvården och Kustbevakningen placerat sambandsmän. Avsikten är att operativ och strategisk underrättelseinformation om den grova organiserade brottsligheten ska samordnas på en nationell och myndighetsöverskridande nivå. Detta genom att på ett och samma ställe samla in, bearbeta och analysera olika myndigheters information för att på så sätt sammanställa en gemensam nationell bild av den grova organiserade brottsligheten så långt som sekretessreglerna medger detta. Underrättelsektionen vid Rikskriminalpolisen utgör således ett nationellt underrättelsecentrum (NUC). I promemorian Nationell mobilisering mot den grova organiserade brottsligheten - överväganden och förslag (Ds 2008:38) föreslås, mot bakgrund av att den grova organiserade brottsligheten är multikriminell, att Rikskriminalpolisens underrättelsesektion bör fortsätta att utvecklas mot ett multidisciplinärt nationellt underrättelsecentrum.²⁴

9.3 Ekobrottsmyndighetens kriminalunderrättelsetjänst

I förarbetena²⁵ till de lagändringar i polisdatalagen (1998:622) som innebar att Ekobrottsmyndigheten fick i uppdrag att bedriva kriminalunderrättelsetjänst uttalades att kriminalunderrättelseverksamhet typiskt sett är renodlad polisverksamhet och bör därför inte ledas av Ekobrottsmyndigheten som är en åklagarmyndighet. I förarbetena uttalades vidare att frågan om Ekobrottsmyndighetens möjlighet att bedriva kriminalunderrättelseverksamhet skulle bli föremål för förnyade ställningstaganden i en framtida översyn. Den frågan blev dock inte belyst i den översyn som slutfördes 2007, se SOU 2007:8. Av Rikspolisstyrelsens instruktion framgår det att styrelsen ska leda polisverksamhet som även faller inom Ekobrottsmyndighetens område. Rikspolisstyrelsen kan därmed fatta beslut när det gäller Ekobrottsmyndighetens kriminalunderrättelseverksamhet.

²⁴ Regeringen har gett Rikspolisstyrelsen i uppdrag att tillsammans med berörda myndigheter bearbeta och därefter verkställa förslagen i promemorian.

²⁵ Se prop. 2002/03:144 s 17

9.4 Skatteverkets kriminalunderrättelsetjänst

Skatteverkets underrättelseverksamhet regleras bl.a. av lagen (1999:90) om behandling av personuppgifter vid Skatteverkets medverkan i brottsutredningar. För att störa och avslöja pågående och planerad brottslighet bedriver skattebrottsenheterna underrättelseverksamhet. Information samlas in, bearbetas och analyseras för att klarlägga om brottslig verksamhet har förekommit eller planeras. Syftet är primärt att ta fram underlag för beslut om förundersökning eller andra brottsbekämpande åtgärder. Skattebrottsenheterna deltar inom underrättelseområdet i ett flertal olika samverkansformer, bl.a. regionala underrättelsecentra. Skatteverket har också en sambandsman vid rikskriminalpolisens underrättelsesektion. Vad gäller relationen till polisen uttalades i förarbetena (prop. 1997/98:10 s 53) till lagen om behandling av personuppgifter vid Skatteverkets medverkan i brottsutredningar att det övergripande ansvaret att bekämpa brott ligger alltså hos polisen. Det blir således polisens uppgift att se till att det tas ett helhetsgrepp på kriminaliteten inbegripet den inom skatteområdet.

9.5 Förslag

Enligt arbetsgruppens mening finns det en hel del förbättringar som kan göras på området underrättelsearbete och ekobrott. Det kan dock konstateras att det nu pågår ett intensivt och omfattande arbete med att förbättra underrättelseverksamheten, se bl.a. den ovan nämnda promemorian Nationell mobilisering mot den grova organiserade brottsligheten – överväganden och förslag samt även promemorian Behandling av personuppgifter i polisens brottsbekämpande verksamhet (Ds 2007:43). Enligt arbetsgruppens uppfattning bör dock Ekobrottsmyndigheten i likhet med andra myndigheter, bl.a. Skatteverket och Tullverket, utse en sambandsman som ansvarar för kontakten mot Rikskriminalpolisens underrättelsesektion. Sambandsmannen bör ha ett motsvarande uppdrag som bl.a. Skatteverkets sambandsman. Det säkerställer bl.a. att den information som Ekobrottsmyndighetens underrättelseverksamhet inhämtar ingår i den "samlade underrättelseprocessen"²⁶

²⁶ Se s. 177 promemorian Nationell mobilisering mot den grova organiserade brottsligheten - överväganden och förslag

10 Genomförande och kostnader

Utöver de åtgärder som ska vidtas och som framgår av sammanfattningen av arbetsgruppens förslag avsnitt 1 så ska även myndigheterna tillse följande.

1. Avsnitt 4.2 (geografisk skärning på statistiken)

Myndigheterna ska utse en grupp som arbetar vidare med frågan om hur den geografiska skärningen på statistiken bör se ut.

2. Avsnitt 6.5 (kontaktperson)

Myndigheterna ska utse kontaktpersoner eller liknande som ska ansvara gentemot den gemensamma samordningsfunktionen.

3. Avsnitt 8.2 (juridiska personer och spaningsregistret)

Rikspolisstyrelsen ska klargöra under vilka förutsättningar registreringen av juridiska personer i spaningsregistret får ske.

De förslag till åtgärder som finns under punkterna i sammanfattningen bör kunna vara genomförda vid nedanstående tidpunkter. Vad gäller de kostnader som kan uppstå torde dessa vara begränsade och kunna bäras av respektive myndighet.

1. Det gemensamma inriktningsdokumentet ska - med hänsyn till att första halvåret innevarande år har passerat - tas fram för verksamhetsåret 2010. Dokumentet ska vara färdigställt den 1 oktober 2009.
2. Arbetet med att ta fram ett gemensamt kategoriseringssystem samt även gemensamma resultatmått bör vara färdigt och tillämpas fr.o.m. den 1 januari 2009.
3. Den gemensamma uppföljningen av ekobrottsbekämpningen ska upprättas med början avseende första halvåret 2009.
4. Att utveckla de gemensamma riktlinjerna "Fördelning av ansvar och uppgifter mellan Åklagarmyndigheten och Ekobrottsmyndigheten" avseende operativ samordning bör vara genomfört den 1 april 2009.

5. Myndigheterna ska samordna insatserna vid handläggningen av omfattande s.k. gränssnittsbrottslighet, t.ex. investeringsbedrägerier. Samordningsrutinerna bör ha upprättats vid årsskiftet.
6. Eventuella gemensamma riktlinjer om utredningsansvaret beträffande bokföringsbrott bör vara upprättade andra halvåret 2009.
7. Möjlighet till tjänstgöring på Ekobrottsmyndighetens mängdbrottsenheter bör kunna införas första halvåret 2009.
8. Rikspolisstyrelsen ska senast den 31 december 2008 ha påtalat för polismyndigheterna behovet av att juridiska personer som förekommer i brottsammanhang förs in i det allmänna spaningsregistret.
9. Ekobrottsmyndigheten bör senast den 1 januari 2009 ha utsett en sambandsperson som ska ansvara för kontakten gentemot Rikskriminalpolisens underrättelsesektion.